

2. Historia Hermandad de la Costa

Siedmiu przyjaciół, uprawiających sporty wodne na wybrzeżu Chile, po wielu interesujących spotkaniach postanowiło założyć stowarzyszenie i poszerzyć swoje grono o podobnych im samym ludzi, którzy połknęli morskiego bakcyła. Za miejsce i datę powstania „Hermandad de la Costa” uznaje się Santiago de Chile, 4 kwietnia 1951 roku. Nazwa została przyjęta w nawiązaniu do historycznych stowarzyszeń flibustierów na Karaibach, z drugiej połowy siedemnastego wieku. (*Brethren of the Coast* na Jamajce i *Freres de la Coste* na Tortudze).

To małe, lokalne stowarzyszenie opracowało tak atrakcyjną i trafiającą do ludzi związanych z morzem ideologię i formułę działania, że obecnie jest to organizacja zasługująca na miano światowej. Macierzyste Bractwo w Chile i siedmiu Braci Założycieli nadal cieszą się w niej powszechną estymą. Byli to Miguel de la Barra, dr Anselmo Hammer, dr Alfonso Leng, Raul Macerata, Raul Molinaire, dr Miguel Romero i Ruperto Vergara.

Rozwój Bractwa Wybrzeża poza granice Chile był naturalnym procesem osobistych kontaktów z „bratnimi duszami” w innych krajach i przeszczepianiem działalności na następne „Wybrzeża”. Brali w tym udział Bracia, na przykład zawodnicy na regatach międzynarodowych, attaché morscy lub konsulowie... Pierwszy przeszczep z Chile do **Wielkiej Brytanii**, już w 1952 roku, nie przyjął się i dopiero w 1978 drugie podejście, ze strony francuskiej, zaowocowało. Charakterystycznym tego śladem jest nazwa brytyjskiego bractwa – nie jest to „Brotherhood of the Coast” tylko „Freres de la Cote of Great Britain”. Na bardziej podatny grunt trafiło Bractwo we **Włoszech** w roku 1953 i wkrótce potem, bo w 1955 roku, w **Belgii**. Te dwa bractwa: „Fratelli della Costa Italia” i „Freres de la Cote Belgium” istnieją nieprzerwanie do dzisiaj.

W innych krajach bywało różnie, działalność zanikała i odradzała się, Bractwa „znikały we mgle” i pojawiały się ponownie. **Argentyńskie** powstało pierwszy raz w roku 1953 na lat siedem, a drugi raz w 1978 i trwa do dziś. **Hiszpańskie** w roku 1955 i ponownie dopiero w 1994. **Urugwaj** zaczynał w 1957 – dzięki wizycie chilijskich regatowców klasy „Lightning” (podobnie jak Hiszpania, dzięki regatom klasy „Star”). Wtedy także zaczęli działać Bracia w **Peru**, ale obecnie ślad po nich zagaął. **Stany Zjednoczone** dołączyły do rodziny bractw w roku 1959, **Australia** w 1960, a **Francja** w 1963.

Wyprawa geograficzna polskiego jachtu *Śmiały* dokoła Ameryki Południowej i jej pobyt w Chile stały się okazją nawiązania pierwszych braterskich kontaktów z żeglarzami obozu państw wówczas socjalistycznych. **Polskie** Bractwo Wybrzeża powstawało na pokładzie tego jachtu w maju i czerwcu 1966 roku i w nawiązaniu do naszych tradycji morskich przyjęło nazwę „**Mesa Kaprów Polskich**”.

Bractwo w **Senegalu** było powstałym w Dakarze w 1973 roku ewenementem, ponieważ składało się wyłącznie z mieszkających tam francuskojęzycznych Europejczyków. W roku 2010 uznano, że już nie istnieje. Inne nietypowe stowarzyszenie Braci Wybrzeża to „**Nef Oceane**” (1991–1999), które skupiało żeglarskich włóczęgów pływających całymi latami po oceanach świata i utrzymujących kontakty poprzez amatorskie stacje krótkofalowe typu „Maritime Mobile”.

Konwencjonalne bractwa powstawały dalej i to niekoniecznie na wybrzeżach morskich... Pozbawiona dostępu do morza **Szwajcaria**, a z drugiej strony taki kraj morski jak **Niemcy** zaistniały po raz pierwszy w latach odpowiednio 1976 i 1977. **Wenezuela** startowała w 1984 a **Grecja** w 1985 ale status ich obu jest obecnie wątpliwy, **Portugalia** zaczęła w 1965 w... Angoli, a u siebie dopiero w 1988. Tymczasem Angola znika i pojawia się znowu w latach 1995 i 2007... Rok 1995 był pierwszym dla **Belize, Turcji i Norwegii**; Belize poległo w 2004, Turcja w 2014, tylko Norwegia, ledwo-ledwo ale jeszcze się trzyma... Był to też rok odrodzenia Bractwa w **Brazylii** po raz trzeci! Następnym rokiem licznych wstąpień był rok 1999. Powstały wówczas Bractwa na **Bahamach** i w **Holandii** (z sukcesem), a także na **Haiti** (gdzie losy się ważą) natomiast **Dominikana** zniknęła. W **Afryce Południowej** podobny rodzaj stowarzyszenia powstał w roku 1997 ale dopiero w 2007 uznane zostało ono za prawdziwe Bractwo Wybrzeża; podobnie było z **Irlandią** (powstanie 1987 – uznanie 2006). Na **Węgrzech**, nad brzegiem jeziora Balaton Bracia ukonstytuowali się w roku 1998 a w **Nowej Zelandii** w roku 2001. Najmłodsze Bractwa pojawiły się na **Malcie**, w **Chinach** i na **Wyspach Kanałowych**. Ich daty powstania i uznania to odpowiednio 2003-2007; 2007-2010; 2008-2010. Niestety, Malta to już przeszłość a Chiny są właśnie na progu wykluczenia. Wykluczenie następuje w wyniku nie przestrzegania zasad. Nie wspomniane dotychczas kraje, gdzie Hermandad de la Costa kiedyś powstało a obecnie przestało istnieć to **Belize, El Salvador, Trynidad i Tobago, Meksyk, Japonia i Szwecja**,

Cała ta skomplikowana, miejscami mało stabilna, zmienna w czasie a zatem trudna do opisanego rodzina bractw teoretycznie powstawała pod opieką i niewątpliwym wpływem Macierzystego Bractwa chilijskiego i ponad 40 lat podlegała jego hierarchii oraz ich „Wielkiemu Kapitanowi”. Język hiszpański był *de facto* językiem oficjalnym Bractwa. Więzy te jednak słabły wraz ze zróżnicowanym indywidualnym rozwojem nowych Bractw. Ich przemyślenia potwierdziły potrzebę i konieczność utrzymywania międzynarodowych więzów organizacyjnych, niezależnie od poglądów na temat różnic w wersjach (lub różnych tłumaczeniach i interpretacjach) Oktalogo. Na szczęście różnice kulturowe, językowe lub ustrojowe

nie naruszyły jedności światowego Bractwa Wybrzeża.

Z okazji Operation Sail w Nowym Jorku w 1986 roku, odbyło się pierwsze Zafarrancho Światowe, gdzie zdecydowano je powtarzać i spotykać się co cztery lata. Następne odbyły się w r.1990 w Belgii, w r. 1994 w Chile, 1998 we Włoszech, 2002 r. w Wielkiej Brytanii, 2006 w Argentynie, 2010 w Australii i w 2014 we Francji. Na rok 2018 planowany jest Urugwaj. Zafarrancha te wyłoniły i już utrwaliły współczesny kształt światowego Bractwa Wybrzeża, gdzie najwyższą władzą jest Rada Kapitanów Krajowych (RKK) podejmująca decyzje **demokratyczną** większością głosów. Oprócz hiszpańskiego uznano za języki oficjalne angielski, francuski i włoski.

Na trzecim spotkaniu światowym w Chile (1994), powołany został nowy organ – **SECOIN** czyli Sekretarz/Sekretariat Koordynacji Międzynarodowej. Nie jest on ciałem wykonawczym. Ma za zadanie ułatwiać wymianę informacji wewnątrz całego Bractwa, rejestrować zaistniałe fakty, nowe Bractwa, Mesy i Braci.... Ma też doradzać Kapitanom Krajowym podczas ich obrad na kolejnych Zafarranchach Światowych. Efektywna praca SECOIN stała się możliwa dzięki rozwojowi komunikacji internetowej oraz więzom z Obserwatorami Międzynarodowymi poszczególnych Bractw - zwanymi Vigia Internacional lub Look-out.

Stanowisko SECOIN zajmowali dotychczas personalnie (rok wyboru) : Miguel Torregrosa Einensen z Chile (1994), Jacques Rial ze Szwajcarii (1998), Jorge Sapiains z Chile (2006) i Tony Olmer z USA (2010). Od roku 2016 do 2020 Secoin prowadzony będzie przez już wybranego na to stanowisko w r. 2014 Brata Mario Muñoz Cerpa z Chile. Ostatnie posiedzenie RKK na Zaf Światowym we Francji wprowadziło pewne zmiany. SECOIN stał się praktycznie zespołem kierowanym przez Sekretarza. Wybrany Sekretarz nie obejmuje jednak funkcji natychmiast ale wchodzi do zespołu i zanim obejmie kierownictwo ma przed sobą dwa lata czasu na zdobycie praktycznej wiedzy jako asystent lub zastępca urzędującego nadal poprzednika. W zespole SECOIN jest również cała redakcja czterojęzycznego biuletynu The Tortuga Post oraz webmaster Bractwa. Strona internetowa ma adres <http://www.secoin.org> a webmaster to Brat Bernard Lefevre z USA o przydomku „Brise-Galets”. Poszczególne Bractwa w wielu krajach mają też swoje strony ale tu sytuacja jest na tyle skomplikowana, że trzeba poszukać "linków" lub zatrudnić wyszukiwarke sieciową w odpowiednim języku...

Wymiana słowa drukowanego pozostaje ważnym elementem komunikacji. Oficjalnym organem Bractwa jest wspomniany kwartalnik The Tortuga Post opracowywany przez zespół SECOIN. Jest on kontynuacją tradycji wydawniczej w ramach Bractwa rozpoczętej słynnymi „Abordajes” dra Anselmo Hammera z Chile, „La Gazette Oceane” Jacques’a Riala z czasów istnienia „Nef Oceane” oraz

„Mundo Pirata” pierwszego SECOIN.

Podstawową komórką organizacyjną Bractwa jest Mesa mająca własną flagę i kapitana.

Liczebność Hermandad de la Costa na świecie szacowana jest na ok. 3500 osób, z czego ponad 2500 to „cyber-brothers” kontaktujący się przez Internet. Światowe Bractwo ustanowiło jako Dzień Bractwa 4-go kwietnia - na pamiątkę daty swojego powstania a na swój hymn wybrało melodię "Va Pensiero" z opery Verdi'ego Nabucco.

J. A. Knabe (2), aktualizacja październik 2016